Subota, 24.03.2012.g.

Upravo sam pogledao zadnjih desetak minuta jednog filma koji sam i već prije gledao. OVDJE NA ZEMLJI. Tek sam upalio televizor poslije ručka i malo "prošao" po programima. I naletim na završetak toga filma. I prekrasna scena, meni najljepša. Djevojka, kojoj je rak bio u završnoj fazi, razgovara na postelji s ocem. I valjda su pričali o njezinom dečku, s kojim se slučajno upoznala u njezinom mjestu. On je bio iz drugog mjesta. Imao je neku kaznu koju je morao odraditi pomažući njenom ocu jer je u nekoj tučnjavi zapalio njegov lokal. I sudac ga je kaznio dobrovoljnim radom ili odlaskom u zatvor. Tako su se oni upoznali i zaljubili. No, njegova kazna je išla prema kraju. A ona je otkrila da je dobila rak, neizlječivi. I kada mu je to rekla, da će vjerojatno umrijeti, on se uplašio i otišao. Kazna mu je završila i bez pozdrava se odselio.

NIJE MOGAO PODNIJETI PRETPOSTAVLJENI GUBITAK VOLJENE OSOBE.

I njezin otac, tako razgovarajući s njom, izrekne jednu rečenicu da bi bio jako sretan da tog dečka nije nikada upoznala.

No, ta draga djevojka izrekla je nekoliko rečenica koje su

mi natjerale suze u oči.

GOVORILA JE O LJUBAVI. GOVORILA JE KAO NEKI

ANĐEO KOJI SE NA TRENUTAK SPUSTIO S NEBESA.

REKLA JE TATI DA NE GOVORI TAKO. DA IMA

MNOGO LJUDI NA SVIJETU KOJI NIKADA NISU ZA

SVOGA CIJELOGA ŽIVOTA UPOZNALI LJUBAV,

ZALJUBILI SE. A DA JE ONA PROŽIVJELA SVOJ

ŽIVOT, OVOZEMALJSKI, I DA JE UPOZNALA LJUBAV,

DA SE ZALJUBILA.

I naravno, i njezin dečko je to prepoznao kada je u sebi sve to proživljavao. NJEGOVA LJUBAV PREMA NJOJ POBIJEDILA JE I STRAH I BOL OD NJEZINOG GUBITKA TE JOJ JE NABRAO ŽUTE RUŽE I OTIŠAO K NJOJ.

LJUBAV JE PONOVNO POBIJEDILA. LJUBAVI NITKO NIŠTA NE MOŽE. ZATO ZLO TOLIKO MRZI LJUBAV I NASTOJI JU NA SVE NAČINE UNIŠTITI. KADA NE USPIJEVA, BJEŽI GLAVOM BEZ OBZIRA, JER SNAGU I TOPLINU LJUBAVI NE MOŽE PODNIJETI.

I ZATO ZLO TOLIKO NASTOJI UNIŠTITI LJUBAV U BRAKU, LJUBAV IZMEĐU RODITELJA I DJECA, LJUBAV PRIJATELJA I NA KRAJU, ŠTO MU JE NAJVAŽNIJE, LJUBAV PREMA GOSPODINU.

TA DRAGA DJEVOJKA, PREMDA JE TO BILO U FILMU ALI ZNAM DA TOGA IMA PUNO I U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU, BILA JE VELIKI, VELIKI BOŽJI SVJEDOK.

DOŽIVJELA JE LJUBAV I NIJE DOZVOLILA DA JOJ ZLO PREKO BOLESTI, PATNJE, TRPLJENJA, TO UZME.

ONA JE VOLJELA.

Na kraju filma bili su i završni kadrovi njezinog sprovoda i KADAR GDJE JE BILA PRIKAZANA CRKVA OD PODNOŽJA DO KRIŽA NA VRHU CRKVE.

DA, I REDATELJ TOGA FILMA JE ZNAO DA TA

LJUBAV, KOJA JE BILA TEMA FILMA, NIJE BILA SAMA

PO SEBI. NIJE MOGLA BITI BEZ GOSPODINA. SAMO

U GOSPODINU I SA GOSPODINOM SE LJUBAV MOŽE

ODRŽATI I POBIJEDITI NAPADE ZLA.

JER U TOM FILMU JE BILO PUNO LJUBAVI KOJE SU

IZDRŽALE SVE NAPADE ZLA. I LJUBAV BIVŠEG DEČKA

TE DJEVOJKE, KOJEMU JE BILO KRIVO ŠTO ONA

VOLI DRUGOG, ALI JE SVOJU LJUBAV PRETOČIO U

PRIJATELJSKU LJUBAV I NIJE DOZVOLIO ZLU DA MU

TO ODUZME.

BILA JE PRIKAZANA I RODITELJSKA LJUBAV,

POGOTOVO OČEVA, ZA DJETETOM KOJE MU ODLAZI S

OVOGA SVIJETA. I ONI NISU DOZVOLILI ZLU DA IM

TO ODUZME KROZ SRDŽBU NA TO ZAŠTO SE TO

DOGODILO NJIHOVOM DJETETU.

BILA JE PRIKAZANA I LJUBAV IZMEĐU OCA I MAJKE

KOJI NISU DOZVOLILI DA IM MEĐUSOBNU LJUBAV

NARUŠI SMRT NJIHOVOG DJETETA.

PUNO LJUBAVI NA JEDNOM MJESTU. ZLO TU NE

MOŽE POBIJEDITI NI OPSTATI.

I tako mi je kroz misli prolazilo koliko je ta draga djevojka tim svojim trpljenjem, TOM SVOJOM

LJUBAVLJU, zapravo svjedočila za Gospodina i da je napravila više nego mnogi za svojih života koji će puno duže trajati.

Svi ti ljudi oko nje PRIHVATILI SU NJEZINU LJUBAV KOJU JE NESEBIČNO DAVALA SVIMA OKO SEBE. I PREMA DEČKU, I PREMA PRIJATELJU, I PREMA RODITELJIMA, I PREMA SESTRI I BRATU, I PREMA SVIM DRUGIM LJUDIMA.

A SVE TO I MI MOŽEMO.

NIJE BITNO KOLIKO ĆEMO ŽIVJETI U

OVOM ZEMALJSKOM ŽIVOTU. BITNO JE DA

LI ĆEMO U NJEMU LJUBITI. JER IMA

PUNO LJUBAVI.

KAKO LI SU SIROMAŠNI I JADNI ONI KOJI

LJUBAVI NEMAJU.

A IZ JEDNE LJUBAVI PROIZLAZE, JAČAJU

SE I OPSTAJU DRUGE LJUBAVI. IZ LJUBAVI

PREMA GOSPODINU.

A ON JE TU. KRAJ NAS. I NUDI NAM

SVOJU LJUBAV. SAMO JE TREBAMO HTJETI.

AKO SMO ZATVORENI U SEBE, NE IDEMO

NA MISE, NE MOLIMO SE, MALO IMAMO

ŠANSE DA LJUBIMO.

JER LJUBAV NIJE PRAVA AKO JE U NJOJ

STRAH, LJUBOMORA, SRDŽBA. TO NIJE

PRAVA LJUBAV.

PRAVA LJUBAV JE KADA RAŠIRIMO I

DIGNEMO RUKE, KADA OTVORIMO SRCE.

TADA DOLAZI GOSPODIN I DONOSI NAM

LJUBAV.

MNOGI OD NAS TO NISMO IMALI OD KOGA PRIMITI.

TAKO BAR MNOGI OD NAS MISLE. ALI TO NIJE ISTINA.

NIJEDAN ČOVJEK NA SVIJETU NIJE SAM. UVIJEK JE KRAJ

NJEGA NJEGOV ANĐEO ČUVAR KOJI GA BEZREZERVNO

VOLI. UVIJEK I SVUGDJE. I GOSPODIN JE SA NAMA. I

MNOGI DRUGI DUHOVNI POMAGAČI.

ALI TO JE NEŠTO ŠTO NE VIDIMO I ZATO

NAM JE TO TEŠKO PRIHVATITI. ALI, SAMO

SE TREBA OTVORITI, RAŠIRITI RUKE I

PUSTITI TE DONOSIOCE LJUBAVI U NAŠE

ŽIVOTE.

I NIJE TO NIŠTA TEŠKO. JER SAMO

TREBAMO VJEROVATI U TO DA NAM JE

OVOZEMALJSKI ŽIVOT SAMO DIO NAŠEG

VJEČNOG ŽIVOTA.

KADA U TO ISTINSKI POVJERUJEMO,

IZGUBIT ĆEMO SVE ONE STRAHOVE,

SRDŽBE, ZATVORENOSTI, NEMIRE KOJI NAM

PRIJEČE DA LJUBIMO I DA SE OVDJE NA

ZEMLJI OSJEĆAMO PREKRASNO MA KAKO

NAM ŽIVOT IZGLEDAO.

TO JE I TA DJEVOJKA POKAZALA SVIMA

OKO SEBE I SVI ĆE ONI TO NOSITI U

SEBI. ONA IM JE PREDALA LJUBAV KOJU

ĆE ONI ŠIRITI DALJE. KOJEG LI

SVJEDOČENJA!

DAJ NAM GOSPODINE RAŠIRENE RUKE I

OTVORENA SRCA DA MOŽEMO PRIMATI I

DIJELITI LJUBAV!

HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI TI NAŠA

LJUBAV!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE!